

✧ Texty na tento týden – *Efezským 1-6*

✧ Základní verš

„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ (Ef 2:8-10)

Londýnská atrakce – vyhlídkové kolo London Eye – umožňuje návštěvníkům pohled do velké dálky. Z výšky 135 metrů nad řekou Temží lze pozorovat veškeré důležité budovy: Big Ben, parlament a mnohé historické paláce a katedrály. Vlivný profesor Nového zákona a odborník na Pavlovy spisy N. T. Wright napsal, že „list Efezským se mezi ostatními Pavlovými listy vyjímá téměř jako London Eye. Není to nejdelší ani nejúplnější z jeho spisů, ale nabízí úchvatný pohled na celou šířku jeho díla. Když si ho celý prostudujeme, můžeme jako z ptáčích perspektivy vnímat všechna témata, která byla pro Pavla důležitá.“ (WRIGHT, N. T. Paul for Everyone: The Prison Letters. Londýn: SPCK, 2004, s. 13.)

V listu Efezským se Pavel nezaměřuje na místní problémy. Dopis je napsán tak, jako by se Pavel snažil oslovit všechny věřící a všechny křesťanské sbory, ať se nacházejí kdekoli. Nadčasová témata dopisu nám nabízejí „úchvatný pohled“, jehož prostřednictvím se Pavel snaží ovlivnit náš svět a naše uvažování. Když se budeme tento týden věnovat shrnutí jednotlivých kapitol, položíme si otázku: Které důležité pravdy obsažené v listu Efezským by měly nadále formovat náš život?

✧ Osnova lekce:

Závěrečná lekce studia listu Efezským je shrnutím hlavních myšlenek celého dopisu, se snahou pojmenovat to nejdůležitější z každé kapitoly.

- Ef 1 - Díky Kristu máme všechna požehnání (neděle)
- Ef 2 - Díky Kristu máme dar spasení (pondělí)
- Ef 3 - Na společenství spasených má vesmír pochopit Boží moudrost (úterý)
- Ef 4 - Církev je společenství jednoty v rozmanitosti (středa)
- Ef 5 - Díky daru milosti můžeme žít jako „děti světla“ (čtvrtek)

NE 24. září – JSME POŽEHNÁNÍ V KRISTU

Ef 1:3-5 „³Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; ⁴v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. ⁵Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny.“

Ef 1:6-14 „³Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; ⁴v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. ⁵Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny ⁶a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. ⁷V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, ⁸kteou nás zahrnul ve vši moudrosti a prozíravosti, ⁹když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, ¹⁰že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. ¹¹On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílů na předem daném poslání, ¹²abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. ¹³V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého ¹⁴jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.“

Ef 1:15-19 „¹⁵Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. ¹⁷Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ¹⁸a osvíceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu ¹⁹a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme.“

Ef 1:20-23 „²⁰Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. ²²Všechno podrobil pod jeho nohy⁴ a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, ²³kteřá je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“

PO 25. září – SPASENÍ JAKO DAR

Ef 2:8-10 „⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“

Ef 2:1-7 „¹I vy jste byli mrtvi pro své viny a hříchy, ²v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu. ³I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní. ⁴Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, ⁵probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! ⁶Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, ⁷aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírně bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.“

Ef 2:11-22 „¹¹Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, ¹²že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. ¹³Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. ¹⁴V něm je náš pokoj, on dvojí spojil jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil ¹⁵zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. ¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřítelství. ¹⁷Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. ¹⁸A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. ¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovanci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budováni v duchovní přítbytek Boží.“

ÚT 26. září – JSME CÍRKVÍ ŽIVÉHO BOHA

Ef 3:20-21 „²⁰Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, ²¹jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.“

Ef 3:1-13 „¹Proto jsem já, Pavel, vězněm Krista Ježíše pro vás pohaný. ²Slyšeli jste přece o milosti, kterou mi Bůh podle svého plánu udělil kvůli vám: ³dal mi ve zjevení poznat tajemství, které jsem vám právě několika slovy vypsál. ⁴Z toho můžete vyčíst, že jsem porozuměl Kristovu tajemství, ⁵kteřé v dřívějších pokoleních nebylo lidem známo, ale nyní je Duchem zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům: ⁶že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbeních evangelia. ⁷Jeho služebníkem jsem se stal, když mě Bůh obdaroval svou milostí a působí ve mně svou mocí: ⁸mně, daleko nejmenšímu ze všech bratří, byla dána ta milost, abych pohanům zvěstoval nevystižitelné Kristovo bohatství ⁹a vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil: ¹⁰Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církev dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost, ¹¹podle odvěkého určení, které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu. ¹²V něm smíme i my ve víře přistupovat k Bohu svobodně a s důvěrou. ¹³Proto prosím, abyste se nedali odradit tím, že pro vás musím trpět; vždyť se to obrátí k vaší slávě.“

Ef 1:15-23 „¹⁵Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. ¹⁷Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ¹⁸a osvíceným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu ¹⁹a jak nesmírně veliký je ve své moci k nám, kteří věříme. ²⁰Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. ²²Všechno podrobil pod jeho nohy⁴ a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, ²³kteřá je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“

Ef 3:14-21 „¹⁴Proto klekám na kolena před Otcem, ¹⁵od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, ¹⁶aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚vnitřní člověk‘ ¹⁷a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce

¹⁸mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: ¹⁹poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží. ²⁰Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, ²¹jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Ef 2:11-22 „¹¹Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, ¹²že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. ¹³Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. ¹⁴V něm je náš pokoj, on dvojitě spojil jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil ¹⁵zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. ¹⁶Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství. ¹⁷Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. ¹⁸A tak v něm smíme obojí, žid i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. ¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Iste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budování v duchovní přítbytek Boží.“

Ef 6:10-20 „¹⁰A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. ¹¹Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. ¹²Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. ¹³Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. ¹⁴Stůjte tedy ‚opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, ¹⁵obuti k pohodové službě evangelium pokoje‘ ¹⁶a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. ¹⁷Přijměte také ‚přilbu spasení‘ a ‚meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. ¹⁸V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne, ¹⁹aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluví. Tak budu moci směle oznamovat tajemství evangelia, ²⁰jehož jsem vyslancem i v okovech, a svobodně je zvěstovat, jak je mi uloženo.“

Ef 1:10 „Podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu.“

ST 27. září – JEDNOTA VÍRY

Ef 4:3-6 „³... a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. ⁴Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; ⁵jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, ⁶jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“

Ef 4:1-3.32 „¹Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, ²dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce ³a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

³²buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“

Ef 4:7-16 „⁷Každému z nás byla dána milost podle míry Kristova obdarování. ⁸Proto je řečeno: ‚Vystoupil vzhůru, zajal nepřátele, dal dary lidem.‘ ⁹Co jiného znamená ‚vystoupil‘, než že předtím sestoupil dolů na zem? ¹⁰Ten, který sestoupil, je tedy tentýž, který také vystoupil nade všechna nebesa, aby naplnil všechno, co jest. ¹¹A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, ¹²aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. ¹⁴Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmatáni a unášení závánek kdejakého učení – lidskou falš, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu. ¹⁵Buďme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, ¹⁶z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.“

Ef 4:17-24 „¹⁷To vám říkám a dotvrzuji jménem Páně: nežijte tak, jako žijí pohané podle svých marných představ. ¹⁸Mají zatemnělou mysl a odcizili se Božímu životu pro svou nevědomost a zatvrzelé srdce. ¹⁹Otupěli, propadli bezuzdnosti a s chtivostí dělají hanebné věci. ²⁰Vy jste se však u Krista takovým věcem neučili – ²¹pokud jste ovšem o něm slyšeli a byli v něm vyučeni podle pravdy, která je v Ježíši. ²²Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, ²³obnovte se duchovním smýšlením, ²⁴oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.“

Ef 4:25-31 „²⁵Proto zanechte lži a ‚mluvte pravdu každý se svým bližním‘, vždyť jste údy téhož těla. ²⁶Hněváte-li se, nehřešte. ²⁷Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu. ²⁸Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. ²⁹Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. ³⁰A nezarmucujte svatého Ducha Božského, jehož pečť nesete pro den vykoupení. ³¹Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost.“

ČT 28. září – JSME PŘÍJEMCI I DÁRCI MILOSTI

Ef 5:8-11 „⁸I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem. ⁹Žijte proto jako děti světla – otcem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda; ¹⁰zkoumejte, co se líbí Pánu. ¹¹Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem.“

Ef 4:31.32 „³¹Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost;

³²buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“

Ef 5:1-7 „¹Jako milované děti následujte Božského příkladu ²a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a obět, jejíž vůně je Bohu milá. ³O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chantivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu. ⁴Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky! ⁵Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím. ⁶Nenechte se od nikoho svést prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv jako ty, kdo ho neposlouchají. ⁷Proto s nimi nemějte nic společného.“

Ef 5:12-33 „¹²O tom, co oni dělají potají, je odporné i jen mluvit. ¹³Když se však ty věci správně pojmenují, je jasné, oč jde. ¹⁴A kde se rozjasní, tam je světlo. Proto je řečeno: Probuď se, kdo spíš, vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus. ¹⁵Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; ¹⁶nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. ¹⁷Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně. ¹⁸A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ¹⁹ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalo zpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce ²⁰a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otcí ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. ²¹V poddanosti Kristu se podřízujte jedni druhým: ²²ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. ²⁹Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale živí je a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev; ³⁰vždyť jsme údy jeho těla. ³¹Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. ³³A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Mt 5:43-48 „⁴³Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítel svého.‘ ⁴⁴Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, ⁴⁵abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. ⁴⁶Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? ⁴⁷A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? ⁴⁸Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

PÁ 29. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Na závěr se zamysleme nad poslední kapitolou dopisu Efezským. Dozvídáme se v ní, že jako církev tvoříme Boží armádu, jejíž snahou má být dosažení pokoje. V listu Efezským Pavel zobrazil církev jako tělo Kristovo (Ef 1,22.23; 4,11–16), jako Boží chrám (Ef 2,19–22) a jako Kristovu nevěstu a manželku (Ef 5,21–33). V Ef 6,10–20 Pavel popisuje církev jako Boží armádu a přináší různé volání do zbraně. Je to pasáž, která nabízí mnoho zaslíbení a zároveň může být nepochopena nebo zneužita.

Pavlova slova bychom mohli nesprávně chápat jako výzvu chopit se skutečných zbraní nebo působit ve vztahu k druhým tvrdě a bojovně. Pavel však klade důraz na jednotu, pomáhající slova a laskavost (viz zejména Ef 4,25–5,2). Popisuje Boží poselství jako „evangelium pokoje“ (Ef 6,15). Prostřednictvím „vojenské metafory“ nechce nabádat církev k vedení války v tradičním smyslu. Spíše máme usilovat o pokoj a mír v duchovním boji proti zlu. Pavel vstupuje na bojiště velkého sporu a vyzývá nás, abychom se přihlásili do Boží armády.

Měli bychom tak učinit s realistickým hodnocením nepřítele. Nikdy totiž nesmíme podcenit síly mocností, které se nás snaží zničit. Nečelíme jen lidským nepřátelům, ale bojujeme „proti nadzemským duchům zla“ (Ef 6,12), jejichž nelítostným velitelem je ďábel (Ef 6,11). Nemusíme se však nechat zastrašit našimi nepřáteli. Bůh je spolu s námi v každém boji (Ef 6,10) a dává nám tu nejlepší výzbroj – svou vlastní „Boží zbroj“ (Ef 6,11; porovnej Iz 59,17). Dal nám k dispozici pravdu, spravedlnost, pokoj, víru, spasení a Ducha (Ef 6,13–17). Jelikož Bůh jde před námi a my jsme od hlavy k patě oblečeni do jeho výzbroje, nemůžeme prohrát. Vítězství je jisté.

Otázky k rozhovoru

1. Přestože nejsme spaseni svými skutky, Pavel píše: „Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil“ (Ef 2,10). Jaký je tedy cíl našich dobrých skutků?

2. Pavel píše: „Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit...“ (Ef 3,20). Jaká „moc“ v nás působí a jak by se měla projevat v našich životech?

18:47